gevraagd in welke kwaliteit en met welk doel hij naar Nederland zou gaan. Op die vraag wenste Polhoupessy geen bescheid te geven *„daar hij vreesde dat openbaarmaking van zijn bedoelingen, hindernissen op zijn weg zou leggen."* Zijn geheimzinnigheid was begrijpelijk. Was hij openhartig geweest, dan liep hij het risico dat de Zuid-Molukkenraad een boodschap naar de RTC had gestuurd dat hij niet mocht worden beschouwd als vertegenwoordiger van Ambon.
Enkele maanden later treffen we hem in Nederland pretenderend te spreken namens de overgrote meerderheid van de Ambonse bevolking.
Een rol bij de Ronde Tafel Conferentie heeft de PTB-delegatie niet gespeeld, wel een rol in het bewerken van de Nederlandse publieke opinie. Gesteund door groeperingen en personen, die woedend waren over het verlies van „ons Indië" reist de delegatie Nederland af. Op een van die bijeenkomsten, belegd door het Nationaal Jongeren Verbond, bevindt zich onder het gehoor van Polhoupessy de Eindhovenaar Herman Coenradi en daar ligt volgens het boek van Bosscher en Waaldijk het begin van de nog steeds bestaande Stichting Door de Eeuwen Trouw.

Discussie
Tijdens de persconferentie in Nieuwspoort waar het boek aangeboden werd aan ir. Manusama, dr. J. van Baal, oud-gouverneur van Nieuw-Guinea, het oud-PvdA-kamerlid J. H. Scheps en DDET-voorzitter W. de Vries, ontspon zich tussen de laatste en de auteurs een interessante discussie over de vraag hoe Door de Eeuwen Trouw nu precies moest worden gezien. Was het na de souvereiniteitsoverdracht een nieuwe bedding voor de rechtse stroming, die eerder zich had laten gelden in bewegingen als Rijkseenheid?
Met klem ontkende De Vries de juistheid van dit beeld. Inderdaad mag men een figuur als Scheps die voor de souvereiniteitsoverdracht was en ook een Gezina van der Molen niet rekenen tot deze stroming, maar het gros van de aanhang moet wel degelijk gezocht worden in rechts-conservatieve hoek. Gekwetste nationale gevoelens konden zich uiten in een actie voor het zelfbeschikkingsrecht van Ambon. Daarbij baseerde men zich bij de start van de Stichting op het beeld dat de PTB-delegatie over de politieke gevoelens op Ambon had verspreid en dat naadloos aansloot bij wat men altijd te horen had gekregen van het Nederlandse oorlogspropaganda-apparaat. Moeiteloos hadden de beide Groninger historici nog meer bewijsmateriaal voor hun stelling kunnen produceren dan zij in hun boek doen.

Propaganda
Was het beeld dat men had van de gebeurtenissen in Indonesië en op de Molukken na de souvereiniteitsoverdracht juist geweest, dan had de stichting DDET mogelijk meer politieke steun in Nederland gekregen en ook op het internationale vlak, maar juist daar wrong de schoen. Hoe gebrekkig de informatie ook was die naar Nederland doordrong, sporen van twijfel over de representativiteit van de PTB-delegatie zijn al in een vroeg stadium te vinden in de PvdA. In de ARP daarentegen kreeg een genuanceerder beeld van de politieke werkelijkheid op de Molukken in die dagen geen kans om zich te vormen. Zo overheersend was het in de strijd tegen Indonesische nationalisten gevormde beeld dat zelfs het kabinet-Drees niet op het idee kwam om eens in de kisten vol naar Nederland gezonden ambtelijke en militaire rapporten te laten nagaan wat er de laatste jaren nu precies op Ambon was gebeurd. Slachtoffers heeft de Nederlandse propaganda zelfs gemaakt in kringen van Indonesische nationalisten. Voor de gemiddelde Javaan was een Ambonnees een KNIL-soldaat of een Nederlandse koloniale ambtenaar. Van een Indonesisch-nationalistische beweging op de Molukken wist het grote publiek weinig of niets. Tot op de dag van vandaag doen Molukkers in Indonesië hun best om hun aan-

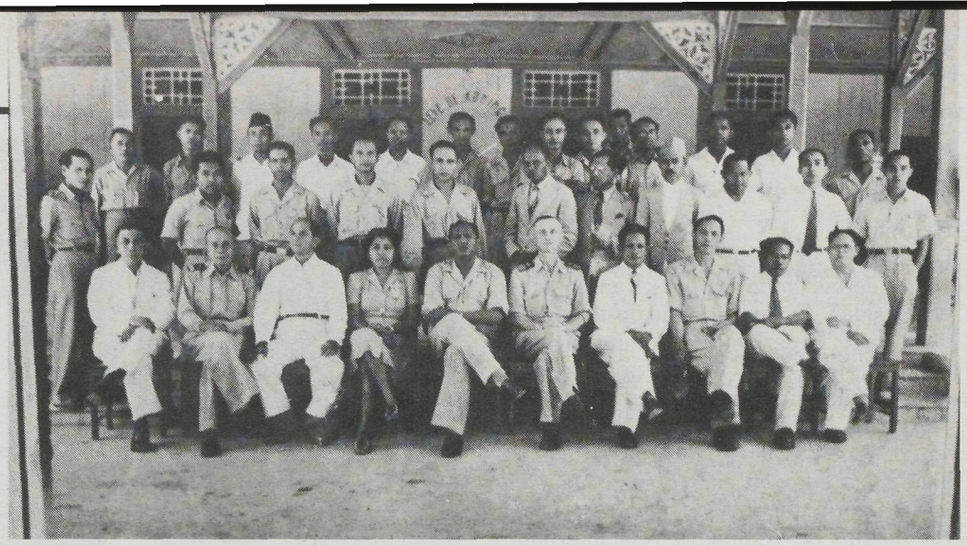

De eerste Zuid-Molukken Raad, die tot 1948 in functie was. Middenachter ir. J. A. Manusama, benoemd lid. Pogingen van ir. Manusama om in 1948 in de tweede Zuid-Molukken Raad te worden gekozen, faalden. De verkiezingsoverwinning was voor de Partai Indonesia Merdeka

TNI-soldaten passeren in de strijd tegen de RMS op Ambon enkele gesneuvelden

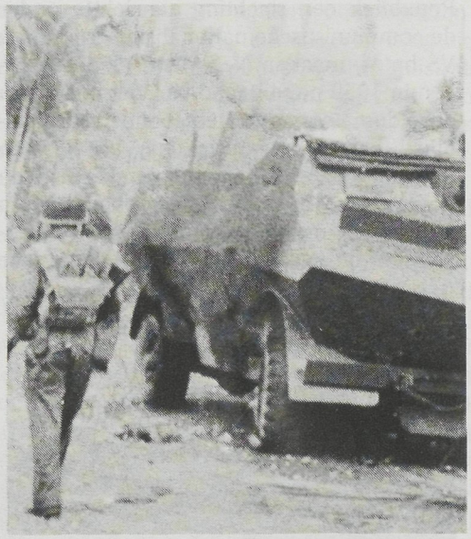

Een oude pantserwagen van het KNIL van voor de oorlog die door de RMS-ers gebruikt werd in de strijd op Ambon werd door TNI-troepen in brand geschoten